

„Какъ е възможно това, то ще е нѣкакъвъ голѣмъ фокусъ?“ Влиза въ църквата този ученъ, започва като другитѣ грѣшници да си клати главата, но не иска да се разкае. Не, ще си клатишъ главата, докато се разкаешъ, и ако не се разкаешъ, ще умрешъ. Туй е свещено мѣсто на Любовта, и който дойде на туй свещено мѣсто, ще си клати главата, докато се разкае. Вашитѣ разсѣждения съставляватъ особена философия. Всѣки, който е на моето мѣсто, ще говори като мене. Тѣй ще говоришъ, не може друго-яче. Туй е много естествено. Нима онази хубава чешма съ 10 крана, отъ която извира хубава, чиста вода, нѣкой я застава да извира, или тя сама извира? Кой я застава? Нѣкой ще каже: защо да говори тѣй? Законътъ е такъвъ, ще говори. Вие знаете ли законитѣ на Бога, знаете ли какъ се е образувалъ човѣшкиятъ езикъ? Азъ говоря, вие ме слушате. Мислите ли вие, че това е случайно? Ще кажете, че азъ съмъ ви събралъ. Лъжа е това. Ще кажете, че вие сте дошли. Лъжа е това. Вие и азъ сме поставени отъ другъ на това мѣсто, и азъ и вие сме работници въ свѣта. Питамъ тогава: онзи, който слуша, и онзи, който свири, кой се радва повече? Нѣкой казва: ама азъ да съмъ на неговото мѣсто. Че какво отъ това? Мислишъ, че ще придобиешъ повече? Мислите, че като ме слушате повече, съмъ по-щастливъ? Азъ съмъ щастливъ, докато тази чешма тече, докато извира правилно отъ мене, докато сж здрави кюнцитѣ ѝ. Щомъ се задрѣсти, и кюнцитѣ ѝ се пукнатъ, това е нещастие за мене, това показва, че азъ съмъ сгрѣшилъ нѣкъдѣ. Всичко е Божествено: и когато говоря, и когато слушамъ. Трѣбва да знаемъ, какъ да говоримъ, и какъ да слушаме. Първо човѣкъ слуша ли, или говори? Имайте прѣдъ видъ едно правило: човѣкъ най-първо слуша. Ако вие не сте хора, които сте научили съ вѣкове да слушате, никога нѣма да се научите да говорите. Трѣбва да пропѣтуваме цѣлия свѣтъ, да се научимъ да слушаме красивата рѣчь, като започнемъ отъ духовния свѣтъ, да слушаме ангелитѣ и послѣ да слизаеме къмъ светиитѣ на земята, до гениалнитѣ хора, до обикновенитѣ хора въ всички области, тогава ще имаме едно понятие, какъ трѣбва да се слуша. И казвамъ: нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, да знаешъ,